

Ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δρόμου ἐφάνη ὁ πύργος τοῦ ὑψηλός, μεγάλος, πνιγμένος εἰς τὸ ἀπλετοῦ φῶς τῶν ἀνοικτῶν τοῦ παραθύρων, ὁπότεν ἐξήρχοντο οἱ μουσικαὶ τόνοι τῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια ἐπαιάνιζον εἰς ὄλας τοῦ πύργου τὰς αἰθούσας.

Πληθος ῥοδοδαφνῶν ἐστόλιζε τοὺς πόδας τοῦ πύργου καὶ τοὺς ἔλουε ἀβαθεῖς ρυάκιον, τὸ ὅποιον ἐχάνετο παρὰ κάτω καὶ ὕστερον πάλιν ἀνεφαίνετο παρὰ τὸν ἀεικίνητον μῦλον· τὸν μῦλον, ὅστις ἀλέθει τὸν σίτον τοῦ πύργου.

Ἐβάδισεν ἀκόμη ὀλίγον, ἐβάδισεν ὀλίγα βήματα ἀκόμη καὶ ἰδοὺ ἡ θύρα τοῦ πύργου ἠνοίχθη καθ' ὄλον αὐτῆς τὸ πλάτος καὶ ὑπηρεταὶ ἀναριθμητοὶ καὶ ἄλλοι τόσοὶ προσκεκλημένοι μὲ μειδιάματα, μὲ γέλωτας, μὲ κραυγὰς χαρᾶς τοὺς ὑπεδέχθησαν διὰ νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου οἱ ἱερεῖς ἀνεμνον νὰ τελέσουν τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

Ἄφνης... ἐξύπνησεν ἡ Ἀγγελικὴ! Τὸ τελάρων τῆς μὲ τὸν μισοκεντημένον καμβάν ἦτο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ὅπου τὸ εἶχεν ἀφήσει ἄφ' ἑσπέρας, καὶ ἡ χρυσαλλίς, ἀποκαμοῦσα νὰ πετᾷ ὄλην τὴν νύκτα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοίχου εἰς τὸν ἄλλον, ἐκάθητο εἰς μίαν γωνίαν μὲ μαζευμένας τὰς πτέρυγὰς τῆς. Ἡ Ἀγγελικὴ ἦτο μόνη εἰς τὸ δωμάτιον. Ἐφερε τὰς χεῖρας τῆς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καὶ ἐσπόγγπισε τὰ θεομότερα δάκρυα τῆς ζωῆς τῆς, καὶ μὲ βαθὺν στεναγμὸν ἐψιθύρισε μόλις ἀκουσθεῖσα: ἡ εὐτυχία εἶνε ὄνειρον.

Ἐν Παρισίοις, Μάιος 1889.

Ἰωάννης Πολέμης.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς τὸν ἐν Συρίᾳ ἀναρριπτα

τοῦ ναυάρχου Μιαούλη

Ἀγαπητοὶ μου Συριανοὶ καὶ πρῶτοι ἔς τὸ τευτέρι,
ἐκ φόβου μήπως νέος τις Χοβάρτ σᾶς βομβαρδίση
ἐστίσαστε ἔς τὴ νῆσο σας τῆς Ὑδρας τὸ ξεφτέρι
νάναϊ φοβέρα ἀδιάκοπη ἔς Ἀνατολὴν καὶ Δύση!!

Κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἀποκαλυπτηρίων.

Σουρῆς.